

μόνον ἵνα ἀριδιηλοτέραν καταστήσῃ τὴν ἐρημίαν τῆς χώρας αὐτοῦ. Καὶ ὁμοίως οἱ χωρικοὶ οὗτοι ἔχουσιν ἄσματα καὶ χοροὺς διὰ πᾶσαν περίπτωσιν χαρᾶς ἢ λύπης. Ὁ λαὸς μετηνάστευσε ὡς ἐν ὄλον, οὐχὶ δὲ ὡς ἄτομα. Τούτου δ' ἕνεκα ὁ ἀρχικὸς χαρακτήρ τῶν ἁσμάτων αὐτῶν διετηρήθη καὶ οὐ δ' ἐπ' εὐλαχίστον ὑπέστη ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ξένων ἔθνων.

Τὰ ἄσματα τῆς Μεγάλῃς Ρωσίας εἶναι συνήθως χαροποιὰ καὶ ζωηρά, ἐνῶ τὰ τῆς Μικρᾶς Ρωσίας διακρίνονται ἐπὶ ἀπαλότητι καὶ γλυκύτητι, ἥτις πληρέστατα ἀναπληροῦ τὴν ἔλλειψιν ζωηρότητος. Ἐνίοι τῶν νεωτέρων ρώσων μουσικῶν συνθετῶν ἔγραψαν ἄσματα τοσοῦτον καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν προσφιλῶν τῶν λαῶν μελῶν, ὥστε δυσχερῆς ἀποβαίνει ἡ διάκρισις τις μεταξὺ τῶν προγενεστέρων καὶ τῶν μεταγενεστέρων μελοποιημάτων, πολλὰ δὲ τῶν ἁσμάτων τούτων ἐγένοντο ἀποδεδειγμένα ὡς ἐθνικά. Ἡ μπαλαλάϊκα ὄργανον ταταρικήσ καταγωγῆς, ὁμοιάζον τὴν τρίχορδον βάρθητον (λαούτον), εὐρίσκειται ἐν πάσῃ σχεδὸν καλύβῃ ἐν τῇ Μικρᾷ Ρωσίᾳ. Αὕτη εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν μουσικὴ χώρα τοῦ Βορρᾶ. Ἡ Μεγάλῃ Ρωσία φαίνεται ἐπὶ τοῦ μᾶλλον ἀνεπτυγμένου τμήματος τοῦ εὐρέος κράτους ὡς αισθηματικῆ, ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀληθὲς αἶσθημα καὶ ἡ εὐγενὴς ιδιότης τῆς γυναικὸς ἀπέτελεσαν αἰετοῦ ἐμπνευσιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ Μικρὰ Ρωσία εἶναι ἀξία συγχαρητήριων, ὡς προσκτωμένη τὰ χαρακτηριστικά, ἅτινα δύνανται ἐν καιρῷ τῶν δέοντι νὰ συνεπαγάγῃσι μεζύονα ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τῆς διανοίας καὶ τῆς ἐνεργείας.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ.

ΝΑΝΟΙ ΚΑΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ.

Παρατηρήθη ἤδη καὶ πολλὰ παροιμίαι ἐπικυροῦσι τὴν παρατήρησιν ταύτην ὅτι τὰ καλλίτερα ἐμπορεύματα περιλαμβάνονται ἐν τοῖς μικροτάτοις δέμασι καὶ ὅτι ἐν τοῖς μικροῖς δοχείοις εὐρίσκονται τὰ καλλίτερα μύρα. Παρατηρήθη πρὸς τούτοις ὅτι ὑψίσταται σχέσις τις μεταξὺ τῆς ὑπερβολικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀναστήματος καὶ τῆς μικρᾶς ἀναπτύξεως τῆς διανοίας. Ἐξ ἀναφερομένων παραδειγμάτων προκύπτει ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μετέβαλον τὴν μορφήν τοῦ κόσμου ὑπῆρξαν μυρμιδόνες, ὁ νόμος δ' οὗτος φαίνεται ἐφαρμοζόμενος καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ λοιπῶν.

Οὕτως οἱ μέγιστοι τῶν κατακτητῶν καὶ οἱ μέγιστοι τῶν ναυάρχων ἦσαν : ὁ Ἀτίλας «μᾶστιξ τοῦ θεοῦ», ὁ Ἀέτιος ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῦ Οὐαλεντιανοῦ, Τιμούρ ὁ τάταρος «τὸ φῶδρον τοῦ κόσμου», Κάρολος ἡ σφόρα, ὁ Κονδέ, ὁ Φραγκίσκος Δραϊκ, ὁ ναύαρχος Κέπελ «ὁ ἀγένοιος μείραξ» — πάντες οὗτοι ἦσαν ἄνδρες μικροῦ ἀναστήματος. Ταυτὸ συνέβαινε καὶ ὡς πρὸς τὸν Τίτον, ἕνα τῶν διακρινομένων ρωμαίων αυτοκρατόρων, Φρειδερίκον τὸν μέγαν, ἱκανῶς βραχύν τὸ ἀνάστημα, τὸν Ὀλιβιὲ Κρομβέλλιον ὅστις ὑπερέβαινε τοὺς συγχρόνους μόνον ὡς πρὸς τὴν εὐφυΐαν. Ναπολέων ὁ Βοναπάρτης καὶ ὁ ἀντίπαλος αὐτοῦ δούξ τοῦ Οὐέλλιγκτῶνος δύνανται λίαν δικαίως νὰ καταταχθῶσιν ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶν βραχυσώμων.

Οἱ σοφοί, ἔλεγέ ποτε ὁ ἔγγονος τοῦ Ἱερόλδου εἰς τὸν Κνέτ, διακρίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τοῦ χάρτου μόνον· ἡ ὀρθότης τῆς παρατήρησεως ταύτης δὲν διαψεύδεται ὑπὸ τῶν πληροφοριῶν, ἅσπερ ἡ παράδοσις μετέδωκεν ἡμῖν περὶ τῶν συγγραφέων πάντων τῶν αἰώνων :

Βόχορις, εἰς τῶν σοφωτέρων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, ἦτο νάνος. Οἱ ἀρχαῖοι ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ Αἰσώπου ὡς περὶ ἐλαττωματικοῦ τὸ σῶμα καὶ βραχυσώμου ἀνδρός. Ὁ Ὀράτιος ἦτο μικρὸσωμος, εὐσαρκος καὶ προγάστωρ καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Αὐγουστος λέγει περὶ αὐτοῦ ἐν ἐπιστολῇ : «ἂν τῷ ἔλειπον δάκτυλοι τινες ὕψους, ἐκ τοῦ δὲν ἔστρεφετο ὁμοίως προεχούσης

γαστέρος». Ὁ Κομφούκιος ὁ μέγας σοφὸς τῆς Σινικῆς, δὲν ὑπερέχε τοῦ μεσαίου ἀναστήματος. Περὶ τοῦ ἀναστήματος τοῦ Σαϊξπήρου οὐδὲν εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ὁ Μίλτων εἶχε βραχὺ ἀνάστημα· ὁ ποιητὴς Δράυδεν ἦτο εὐσαρκος καὶ βραχυσώμος ὡς καὶ ὁ Μακώλη. Ὁ Δίκηνς εἶχε μικρὸν ἀνάστημα καὶ ὁ Θάκεραι ἐκολακεύετο ὅτι ὑπερέχε τοῦ ἀναστήματος ἐκείνου κατὰ τινὰ ἑκατοστόμετρα—κατὰ μέρος ἀφιεμένης τῆς φιλολογίας. Ὁ ποιητὴς Μούαρ εἶχεν ἀνάστημα ὕψους πέντε περίπου ποδῶν καὶ ὅταν ὁ λαὸς ἔμαθεν ὅτι ὁ Θωμάς Λίτλ (ἡ λέξις λὶ τ λ σημαίνει παρὰ τοῖς Ἄγγλοις μικρός) καὶ ὁ Θωμάς Μούαρ ἀπέτελουν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, ἐπεγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι «ὁ Μούαρ ἦτο μικρὸς καὶ ὅτι ὁ μικρὸς ἦτο ὁ Μούαρ». Ὁ Κόουπερ μόλις ἐκέκτητο μέσον ἀνάστημα, ὁ Πόπ ἦτο πυγμαῖος, ἀναστήματος 4 ποδ. καὶ 6 δακτύλ., ὁ Βολταίρος καὶ ὁ Σκαρρόν εἶχον λιλιπούτειον ἀνάστημα, ὁ Σουίφτ ἄνηρ εὐσαρκός πως ἔφθανε μέχρι πέντε ποδῶν καὶ ὀκτώ δακτύλων. Ὁ λόρδος Λύττων εἶχεν ἀνάστημα 5 περίπου ποδῶν καὶ 6 δακτύλ., ὁ Ἀντώνιος Τρόλλωπ 5 περίπου ποδῶν καὶ 10 δακτύλων καὶ ὁ Ἰωάννης Στουάρτος Μιλ 5 ποδ. καὶ 8 δακτύλων.

Ἄν ἤδη μεταβῶμεν εἰς τοὺς καλλιτέχνους, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Βρουνελλέστης καὶ ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος εἶχον ἀμφοτέροι μικρὸν ἀνάστημα. Ὁ Χριστοφόρος Γρέν (βασιλίσκος) δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀρμοδιώτερον εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ ἐπώνυμον. Ὁ ἠθοποιὸς Δαυὶδ Γκάρικ ἔφερε τὸ σκωπτικὸν παρώνυμον «Μικρὸς Δαίηθ». Γνωστόν ἐστι ἐκ τῶν θεολόγων τῆς ἐποχῆς τῆς Μεταρρυθμίσεως ὁ Καλθίνος ἦτο βραχυσώμος, ὁ Λουθήρος μεσαίου ἀναστήματος, ὁ Μελάγγων καὶ ὁ Ἐρασμος ἀληθῆ ἀνθρωπάριον.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς πολιτευτὰς πολλοὶ ἠδύνατο νὰ ἐξαιτήσωνται αὐξήσιν τοῦ ἀναστήματος αὐτῶν κατὰ πολλοὺς δακτύλους : Ὁ Σάφτσμπερ π. γ. ἦτο πυγμαῖος· τὸ σῶμα τοῦ Ἀδόλφου Θιέρσου παρέβαλον πρὸς ἐπιμήκη πύραυλον μήκους πέντε ποδῶν τριῶν δακτύλων ἔχον δὲ ὡς ἄκρα βραχεῖς μὲν πόδας, εὐσαρκὸς δὲ χεῖρας. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ πρὸς τούτοις ὅτι ὁ κ. Γλάδστον εἶναι μακρότερος ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν ἢ ἐν τοῖς «ἑκατοστομέτραις» αὐτοῦ. Ὁ Δισραῆλης εἶχεν ἀνάστημα πέντε ποδῶν καὶ ἑννέα δακτύλων.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

R. WESSTPHAL.

Τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἕτερον ἀπόλεσαν μύστην ἐκ τῶν τέκνων τῆς βαθυσόφου Γερμανίας, τὸν Ροδόλφον Westphal, καθηγητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ἰένης, ἐξοχὸν διάδοχον ἢ συνεργάτην τῶν G. Hermann, τοῦ Aug. Boech, Didorf τοῦ E. Curtius καὶ Christ. Αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς παρέσχε τοῖς ἑλληνικοῖς γράμμασιν, ἀληθῶς εἰσι μεγάλαι, ἰδίᾳ διὰ τοῦ γνωστοτάτου συγγραμματος Περὶ τῆς μουσικῆς καὶ μετρικῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὅπερ τῇ συμπράξει τοῦ Rosshach ἐξέδωκε καὶ οὕτως νεωτέρα ἔκδοσις ἐγένετο τὸ 1867, ἔργον, ὅπερ ἠκολούθησε περίπου καὶ ὁ διαπρεπὴς τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδείου τῶν Βρυξελλῶν διευθυντὴς κ. Gevaert ἐν τῷ σοφῷ αὐτοῦ διτομῷ συγγραμμάτι Histoire et théorie de la musique ancienne (1875). Τὸ σύγγραμμα τοῦ Westphal ἔτι καὶ νῦν θεωρεῖται ὡς τὸ κυριώτατον τῶν περὶ μουσικῆς καὶ μετρικῆς καὶ κατέχει ἐπιφανεστάτην θέσιν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ παντὸς φιλολόγου καὶ περὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἀσχολουμένου. Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν πρόχειρον κατάλογον τῶν ἄλλων συγγραμμάτων καὶ πραγματειῶν τοῦ θρηνουμένου ἐπιφανοῦς ἑλληνιστοῦ, ἵνα παράσχωμεν τὰ κυριώτατα αὐτῶν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, σημειούμεθα δ' ἐκ τούτων τὴν μετ' ἐγκωμίων ἀναφερομένην πραγματείαν περὶ μετρικῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τοῦ Kuhn IX. 435.